

Dūti

Dūti – ne kažinko netekti,

Ne nuskorsti,

Ne aukotīs, ne prarasti,

Ne elgeta tapti.

Dūti verkunčiam mažīliū

nosinēli, meilis siūlās nēriniūta.

Dūti pavargusiam pēti, nors ir

skausmū nukamūta.

Parodīt paklīdēliū kielī tīsiausi,

o ne vingiūta.

Dūti trokštunčiam vundens stiklēni,

stiprībīs burbulās apvainikūta.

Ištīsti paslīdusiam rōnka,

nors i ne balta – nu dārba randās išvaguota.

Ir tāp dūti dūti dūti,

na kap avansa už gavima,

o kad išreikštume sāva gīvībinguma,

Dūti, kad jaustume

pragīventa laika ilguma...